

Med ét står tiden stille

1. Med ét står tiden stille,
når døden kommer nær,
og intet kan formilde
den smerte, som jeg bær'.
Forgæves må jeg længes,
min sjæl er tung og træt,
mit hjerte sønderflænges
af alt, hvad jeg har grædt.

2. Hvor kan jeg finde glæde?
Hvor kan jeg finde håb?
Er Gud for mig til stede
og hører han mit råb?
Min Gud, hvor er du henne
i denne smertens stund?
Er du ved livets ende?
Er du i dødens bund?

3. Som smertensmanden skriger
Guds Søn sin pine ud,
på kors han ikke viger,
han vil gå bud for Gud.
Hans gerning er at lide
og dø den bitre død.
Han lader mig det vide:
hans død er livets brød.

4. Med sorgens tunge længsel
og hjertets dybe sår
i savnets mørke fængsel
jeg midt i tiden står.
Fra korset lyder svaret
på alle mine råb.
Guds Søn blev ikke sparet,
i ham har jeg mit håb.

© Susanne Fabritius de Tengnagel 1994

Mel.: "Guds kirkes grund alene" af Samuel Wesley 1864